

«Блакитно на душі...» (1975)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Блакитно на душі... забув, коли мовчав...
Вже гасли пальці, билася дорога,
А тут тобі і нате: молочай
При березі, в камінні, на порогах...

Кричало серце літака за ним!
А там, внизу, вода свій берег мила,
І весни починалися із зим,
І ти неподалеченьку ходила.

Де не повернешся — кругом у світі ти...
Душі світання, сутінку печалі,
Нема в тобі ні зрад, ні марноти,
Ти вся, як є. Ти вся, як будеш далі!

Люблю тебе. Ми думаєм одне.
За білим чорне, поза ним червоне.
Не вітер тишею, а тиша вітром дме,
І тане мак, в червонім чорне тоне...

1975

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/blakytno_na_dushi